

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№3 (1195) СУБОТА, 21 січня 2012 РОКУ

Добрі справи

ФУТБОЛЬНІ ФОРМИ - КОМАНДАМ ТУРКІВЩИНИ

У понеділок, в рамках обласної програми розвитку сільського спорту, депутат обласної ради Андрій Тягнибок та голова постійної депутатської комісії з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту та туризму Тарас Скиба вручили 14 комплектів футбольної форми сільським командам Турківщини (по одній - селам Лімна, Ластівка, Ільник, Вовче, Бітля, Боберка, Присліп, В.Яблушка, Завадівка, Явора, Н.Висоцьке, Н.Яблушка. Два комплекти - для молодіжного та дорослого складу с. Либохора).

На фото: Андрій Тягнибок вручає футбольну форму Явірському сільському голові Дмитру Гошовському.

Наш кор.

КОМПАНІЯ УКРФІНАНС

ГРОШІ

ВІД 5.000 ДО 250.000 грн

- індивідуальний підхід до кожного клієнта
- мінімальний пакет документів
- дострокове погашення

м. Львів, вул. Федьковича, 60 а. 4 пов. оф. 436
тел.: (0322) 47-27-24, (063) 972-03-46, (097) 300-31-06

Вітаємо

Колективи студії радіомовлення «Карпатський гомін» і редакції газети «Бойківщина» сердечно вітають з прекрасним і світлим ювілеєм завідувача інформаційно-аналітичним відділом студії радіомовлення «Карпатський гомін» Іванну Вікторівну ГАЛИШИН. Людину, якій притаманні чуйність, сучасність, вміння вислухати, сила духу. Дорога наша ювілярко! Нехай доля Твоя буде довгою та щасливою, а життєва чаша переповнена здоров'ям і любов'ю! Нехай всі Твої бажання збудуться! Бажаємо бути саме такою, якою Ти є зараз – чарівною, турботливою і ніжною, а Твій Ангел-хоронитель береже Тебе, Твою родину на многі і благі літа!

Іншою її не уявляєш:

Вона, як квітка, розцвіла й цвіте,

А як бур'ян десь поруч місце має,

Не їй, тендітній, думати про те.

Нас чарує лагідна усмішка.

А очі - завжди світяться добром.

Говорить щиро, дивиться привітно,

А ще - душевним обдає теплом.

ЛІш зустрінеться вам - настрої піднімає,

ШІрше простір навколо стає.

Ніби й не свідомо, що розквітла...

Як приємно, що ця квітка є!

День 22 січня 1919 року увійшов до національного календаря як велике державне свято - День Соборності України. Саме тоді на площі перед Київською Софією відбулася подія, про яку мріяли покоління українських патріотів: на велелюдному зібранні було урочисто проголошено злуку Української Народної Республіки і Західно-української Народної Республіки. В Україні це свято офіційно почали відзначати 1990р., створивши живий ланцюг між Заходом і Сходом.

Завтра, 22 січня, фракція ВО «Свобода» в Турківській районній раді закликає представників політичних партій, громадських організацій, депутатів усіх рівнів прийти на 12.00 год. до пам'ятника Шевченкові м. Турка і організувати живий ланцюг від Кобзаря до символічного каменя, де заплановано спорудити пам'ятник Степанові Бандері.

Вигідна співпраця

ЛЮДИ САМІ МОЖУТЬ ПОДБАТИ ПРО СЕБЕ

У грудні 2007р. розпочався проект ЄС/ПРООН "Місцевий розвиток, орієнтований на громаду". Він фінансується Євросоюзом та співфінансується і впроваджується Програмою розвитку ООН в Україні, за підтримки нашого уряду та в партнерстві з місцевими органами влади і самоврядування. Його бюджет складає 13,3 млн. євро (90% – внесок ЄС, 10% – внесок ПРООН). Завдяки цьому проекту, мешканцям, об'єднавшись, можна покращити умови життя у своєму місті чи селі.

Як реалізується проект "Місцевий розвиток, орієнтований на громаду" у нашому районі, розповідають причетні до цієї справи особи.

Микола Лило, голова Турківського районного ресурсного центру розвитку громад "Громади Турківщини", створеного представництвом ПРООН в Україні з метою успішної реалізації проекту в районі:

– На Турківщині ця програма була започаткована у 2008 році. Відтоді нам вдалося реалізувати 8 проектів – два в Турці (у дитячому відділенні лікарні зроблено частину фасаду і замінено всі вікна та двері та у Турківському НВК замінено 96 вікон), у школі с. Лімна були замінені всі вікна та вхідні двері на металопластикові та зроблено частину фасаду, у школі с. Вовче замінено 59 вікон, в Мельничному школу перекрито оцинкованою бляхою і замінено всі вікна і вхідні двері, у школі с. Верхня Яблунька замінили 49 вікон, у школах Явори і Розлуча також замінили всі вікна та вхідні двері. Приємно те, що за підсумками реалізації цієї першої фази проекту, наш район посів третє місце в області. Було написано заявку від Турківського району і нас ще відібрали на участь у другому етапі, який триватиме з 2012 по 2015 рік. У цю фазу проекту було відібрано 5 громад. Дві старі – ті, що брали участь у першій фазі (громади сс. Вовче і В. Яб-

лунька). Це зроблено тому, що там школи великі і залишилося ще багато роботи. Можливе й таке, що і після другої фази там не все ще вдасться зробити. Є й три нові громади: сіл Риків, Комарники і Верхнє. Вони, як б сказав, успішні, адже дуже швидко зареєстрували свої громадські організації, обрали лідерів, заступників, бухгалтерів, словом, є там з ким працювати. За короткий час зібрали кошти. Необхідна сума – 8 тис. грн., що становить 5 відсотків від загальної вартості проекту, а загальна вартість кожного проекту в середньому буде становити 140 тис. грн. З цієї суми половину коштів зобов'язаний дати відділ освіти, 8 тис. доларів дасть ООН і 5% (по 8 тис. грн.) має долучити своїх коштів кожна громада.

Звичайно, що, як і в кожній новій справі, тут є свої проблеми. По-перше, важко знайти людей, яких можна було би залучити до проекту. Якщо, наприклад, робиться щось у школі, а лідерами цих громадських організацій є керівники цих навчальних закладів, ясна річ, що робота тут іде набагато краще. А коли голова громадської організації – людина нейтральна, не зацікавлена у реалізації проекту, справи – гірші. Тому громаді необхідно добре подумати, кого обирати лідером. Це повинна бути грамотна людина (яка вміє оформити заяву, відповідні документи, пода-

ти їх, прозвітувати, сфотографувати), крім всього, розумітися в юриспруденції і в бухгалтерській справі, вміти тримати все під контролем, мати час по кільканадцять разів поїхати в Турку чи до Львова. Відрядження, тренінги, семінари – на все це люди витрачають власні кошти, бо ж програмою ООН на такі витрати гроші не передбачено. Я вважаю, що перед таким лідером, перед такою людиною, яка залишила і роботу, і свої власні справи задля громади, потрібно схилити голову. Робота в громадській організації – це не бізнес, тут потрібно чимось пожертвувати. Хочу висловити велику подяку Михайлові Кропивницькому – завідувачу відділу освіти, Василю Дреботу – голові Турківської районної ради, Володимирі Гребенюку – голові Турківської райдержадміністрації за сприяння у проведенні проекту, тим батькам, вчителям, директорам шкіл, жителям сіл, які пожертвували кошти із сімейного бюджету на те, аби дітям горян було зайтино і добре вчитися.

Якщо нам Бог допоможе і районна влада дасть відповідні кошти (а це не малі гроші (350 тис. грн.), то ми у цьому році плануємо зробити отих 5 проектів. Принаймні надію ми таку уже маємо, бо цього року закладено в районному бюджеті на реалізацію проекту ЄС/ПРООН "Місцевий розвиток, орієнтований на громаду -II" 400 тис. грн. Так що з тим проблем не буде. Буде лише проблема у тому випадку, якщо нам добавлять нові проекти. А таке цілком можливе. Проте нас це не засмучує, бо щось робиться в інших громадах. Список громад, які заявили про свою участь у проекті, уже маємо. Резервних гро-

мад є 13. І дай Боже, аби такий проект прийшов у кожний населений пункт нашого району.

Адам Сигляк, голова асоціації місцевого розвитку с. В. Яблунька:

– Значну допомогу і підтримку в організації проекту надають нам Микола Лило – голова Турківського районного ресурсного центру розвитку громад та Ірина Галайко – обласний координатор з реалізації даної програми. На таку суму, яка нам виділена згідно проекту, у місцевій школі плануємо замінити 51 вікно, хоча всього потрібно замінити 80. 8 тис. гривень зібрали з громади. По-різному віднесли люди до такої пропозиції: хтось з розумінням, а дехто не бажав цього робити. Тому в основному гроші здавали вчителі. Нещодавно у нас відбувся тендер, під час якого вирішувалося питання, хто ж проводитиме заміну вікон. Приємно, що він завершився успішно. За результатами конкурсу, в нашому проекті виникла економія коштів приблизно на 40 тис. грн., а це дасть нам змогу додатково встановити ще 20 металопластикових вікон.

Володимир Кузан, голова асоціації місцевого розвитку с. Вовче:

– Під час першої фази проекту, у 2010 році, у нашій загальноосвітній школі було замінено 59 вікон – на нові, енергозберігаючі. У році, що минув, громадою села було зібрано 8 тис. грн. До того ж поступили ще 12780 грн. коштів, виділених ООН для заміни вікон у всіх навчальних кабінетах і коридорах. 11 січня відбувся тендер, який визначав виконавця робіт. Претендувало аж 8 учасників. Як визначиться переможець, приступимо до роботи. Хочеться віддати належне нашому земляку, депутату Львівської обласної ради Михайлові Дзюдзю, який вболіває за те, аби ми успішно реалізували цей проект, постійно цікавиться справами агенції місцевого розвитку с. Вовче, адже завдяки проекту "Місцевий розвиток, орієнтований на громаду", можна значно покращити умови життя на селі.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Всеукраїнський турнір**«ДИВО-ШАШКИ У
СНІЖНИХ КАРПАТАХ»**

Уже вшосте на Турківщині проходить Всеукраїнський командний дитячий турнір «Диво-шашки у сніжних Карпатах». Цьогоріч, з 10 по 14 січня, для участі в цьому заході з'їхалися 11 команд з восьми областей України: Харківської, Сумської, Вінницької, Тернопільської, Львівської, Одеської, Івано-Франківської та АР Крим. Всього у складі команд – 33 учасники. Головним суддею змагань був віце-президент Федерації шашок України, міжнародний арбітр Костянтин Балтажи (м.Івано-Франківськ).

За результатами змагань, I місце виборолала команда Тернопільської області у складі Олега Рольського, Андрія Сокольського, Андріана Сокольської (тренер – кмс Тарас Турчин), II місце – м. Харкова у складі Арсенія Коваленка, Богдана Рукіна, Яни Андрющенко (тренер – заслужений тренер України, мс Олег Шапунов), III місце – команда Турківської ДЮСШ «Юність»-1 у складі Дениса Кневця, Павла Яворського, Олі Малетич (тренер – кмс Богдан Москаль). Наступні місця посіли команди Калинівки-1 Вінницької обл., м. Івано-Франківськ, м. Балта Одеської обл., збірна Сумської обл. та м. Турка, Калинівки-2 Вінницької обл., м.Жовква Львівської обл., команда Турківської ДЮСШ «Юність»-2, АР Крим. Також визначались переможці в особистому заліку. Найкращий результат на першій дошці серед юнаків показав Олег Рольський, з команди Тернопільської обл. – 13 очок з 14 можливих; на другій дошці – Богдан Рукін, з команди Харкова – 13 очок, а на третій дошці, серед дівчат, перше місце впевнено посіла Оля Малетич з Турки, набравши максимальну кількість – 14 очок. Оля виконала норматив першого спортивного розряду. Другою тут також була юна турківчанка Мар'яна Біян, яка, набравши 12 очок, виконала норматив другого спортивного розряду.

Переможці змагань були

нагороджені кубками і медалями відділу з питань фізичної культури та спорту Турківської РДА та грамотами Всеукраїнської федерації шашок. Ці грамоти дають право на одержання бюджетних путівок

для відпочинку в дитячих таборах «Артек» та «Молода гвардія». Також всі учасники турніру були нагороджені новорічними подарунками та іграшками, які були придбані за кошти спонсорів: фірми «Ніка-Захід» (директор – Смуток Д.Ю.) та благодійного фонду «Милосердя» (голова – Мирослава Калинич). Церемонію нагородження провели голова райдержадміністрації Володимир Гребенюк, віце-президент Федерації шашок України, президент Львівської обласної федерації шашок Іван Ільницький, заступник керівника апарату-начальник відділу організаційно-кадрової роботи райдер-

жадміністрації Богдан Москаль, начальник відділу з питань фізичної культури і спорту райдержадміністрації Володимир Кулаєв, завідувач відділу освіти райдержадміністрації Михайло Кропивницький, голова благодійного фонду «Милосердя» Мирослава Калинич.

Діти, батьки та тренери вдячні організаторам за змістовний відпочинок під час змагань. Учасники турніру в перервах між грою цікаво і змістовно проводили свій вільний час. Вони побували на прикордонній заставі у Сянках, на екскурсії у місцевому музеї

Вітаємо

Педагогічний колектив Верхньовисоцької ЗОШ I-III ст щиросердечно вітає з ювілейним днем народження завуча з виховної роботи, вчителя трудового навчання, добру, чуйну, щиру людину, Євгена Степановича Явечького і бажає йому міцного здоров'я, миру, радості, добробуту та Божого благословення.

**Нехай Господь завжди у поміч буде,
А Мати Божа береже від зла.**

**Бажаєм Вам здоров'я,
щастя, сили,
Радості земної і тепла.**

Шановну Катерину Василівну Цуняк – порядну, добру і чуйну людину, жительку смт. Бориня, щиросердечно вітають з ювілеєм сім'я Марочка-Іванів Іванна Федорівна з чоловіком, і Теодора Тимофіївна Петрик з м. Турка. Ювілярці вони бажають здоров'я міцного, щастя рясного, світлої радості в житті, родинного тепла і Божої опіки на цей рік та на увесь вік.

**Ваш ювілей – не тільки
Ваше свято,
Радіють Ваші рідні й
друзі теж!**

**Хай Бог пошле Вам ще
років багатого,
Здоров'я, щастя, радості без меж!**

«Бойківщина», покатались на лижах і санках в день урочистої церемонії підняття Прапора України та Прапора НОК України – з нагоди відкриття Перших зимових Юнацьких Олімпійських ігор 2012 року в місті Інсбрук, що відбулась на гірськолижному комплексі ДЮСШ «Бескид» м.Турка.

Василь ВАСИЛЬКІВ.
На фото: бронзовий призер змагань – команда ДЮСШ «Юність» та їхній тренер Богдан Москаль разом із учасниками нагородження – Володимиром Гребенюком, Володимиром Кулаєвим, Мирославою Калинич та Іваном Ільницьким.

Фото автора.

Інтернет-реєстрація візових анкет для отримання Шенгенської, національної, робочої віз у Польському консульстві.

Тел.: 0978572470,
0502309561.

Огляди

“ОЙ, РАДУЙСЯ, ЗЕМЛЕ, СИН БОЖИЙ НАРОДИВСЯ!”

І знову Турка дочекалася традиційного, щорічного районного огляду – конкурсу різдвяних вертепів: “Ой, радуйся, земле, син Божий народився!” Проходив він у культурно – мистецькому центрі “Україна”, на свято Святого Василя. Усі колядники разом зі сцени привітали присутніх у залі колядою “Нова радість стала”, а перед цим, у місті, – “Бог предвічний”.

Переповнений зал, стоячи, бурхливими оплесками вітає кожен вертеп (усього їх було 10), які представляє ведуча Аня Ференц.

Першими ознайомили членів журі, глядачів із своїми театралізованими виставами члени дитячих вертепів сіл Хашців, Лімна та Жукотин. Кожний з них вирізнявся своєрідними костюмами, виконанням ролей. Найкраще впорався з цим завданням дитячий вертеп с. Хашців. Його і визнано переможцем серед дитячих колективів. Друге місце серед колядників цієї вікової групи присуджено вертепу с. Жукотин. Третє – с. Лімна.

А ось серед дорослих колядників, як і торік, не було рівних вертепові “Дорогою молитви” с.Ластівка, який показав, як треба проповідувати Боже Слово, сповідаючи про народження Ісуса Христа. Усі виконавці ролей поводитися так, як повинні усі ми поводитися у храмі Божому, – смиренно, з любов’ю до ближнього. Навіть виконавці ролей представників царства темряви веселилися в міру, показуючи цим, що їхнє владарювання скінчилося, що у християн – новий Цар, новий Бог – Ісус Христос. І цій новині ми маємо радіти найбільше. А прикладом для наслідування усім нам – маленький хлопчик, який, щиро молячись перед образом Ісуса Христа, своєю твердою позицією доводить, що які б спокуси не траплялися на його шляху, він ніколи не зрадить християнській Вірі, Любові до Ісуса Христа.

Члени журі, підбиваючи підсумки огляду – конкурсу, наголошували, що усі ролі ластівківці виконали на відмінно.

Високої оцінки за своєрідні виступи на районній сцені удостоїлися і вертепи сіл Присліп та Явора, у яких, крім майстерного виконання ролей, ще й були багаті, добре підібрані костюми.

То ж, у кінцевому підсумку, серед дорослих вертепів журі вирішило присудити перше місце представникам сіл Ластівка та Присліп, нагородивши їх дипломами першого ступеня районної ради, РДА, відділу культури та районного Народного дому, першими грошовими преміями.

Друге та третє місця у конкурсі і такі ж премії вибороли, відповідно, вертепи сіл Явора та Верхня Яблунка.

Володимир БАБИЧ.

22 січня – День Соборності України

Дорогі мої земляки

Від щирого серця та з теплом у душі вітаю Вас з великим національним святом - Днем Соборності України.

Цього року ми, українці, святкуємо 93-ю річницю проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки та Західно-української Народної Республіки. І головне, я впевнений, хто що б не казав, ця Злука відбулась і назавжди присутня в наших серцях.

День Соборності України наповнений глибоким національним символізмом усвідомлення того, що Україна – соборна, неподільна, самостійна та незалежна.

Час ставить перед нами нові виклики. І саме сьогодні від кожного з нас залежить – бути Україні єдиною, нероздільною, сильною державою, чи попасти в економічне та політичне рабство. І саме сьогодні ми мусимо докласти максимум зусиль для того, щоб відстояти нашу соборність.

Тож вітаю усіх Вас, земляки, з Днем Соборності України та бажаю кожному сили духу та національної свідомості, наполегливості та згуртованості. Тільки так, спільно, ми змінимо наше життя на краще!

З глибокою шаную та повагою,
Ваш Андрій ЛОПУШАНСЬКИЙ.

Вітаємо

Любиму матусю, бабусю, прабабусю, свекруху, тещу – жительку с. Верхнє Висоцьке – Петрунелю Іванівну Дем’яновську – з 90 – річчям від дня народження, яке вона відзначає 22 січня, щиросердечно вітають, бажаючи здоров’я міцного, щастя без ліку і довгого-довгого мирного віку, завжди люблячі її: син Ярослав, донька Євгенія, невістки Броніслава та Дарія, зять Валентин, 16 онуків та 21 правнук.

Найдобріша, найкраща матусю й бабусю ріденька!

**Ми всі Вам вклоняємось низенько –
За сонечко ясне, за серце прекрасне,**

За те, що добром зігріваете нас.

Тож дозвольте в день такий святковий

Побажати щастя, радості в житті.

Щоб не знали, рідна, горя Ви ніколи.

Й до 100 років Ви для нас жили!

Вітаємо Катерину Василівну Цуняк з 60-ти річним ювілеєм, колишню працівницю споживчої кооперації.

Шановна Катерино Василівно! В цей пам’ятний і урочистий день ми висловлюємо Вам слова шани і подяки, які Ви заслужили, присвятивши трудове життя системі споживчої кооперації. Прийміть щиросердечні вітання з ювілейним днем народження.

**Від щирого серця бажаєм здоров’я
Без нього не милі всі добрі діла.**

В здоров’ї багатство, і радість, і сила,

А більшого щастя на світі нема.

Хай тепло рідних та вірність друзів супроводжує Вас усе життя. Хай Господь обдарує Вас і Ваших близьких своєю опікою і ласкою, безхмарними і щасливими днями, прийдешніми добрими справами на многая і блага літа!

З повагою правління Турківської райспоживспілки.

Шановного Хресного тата, дорогого кума, жителя с. В. Висоцьке – Євгена Степановича Явещького з ювілеєм щиро вітають похресниця Мар’яна і куми Кречківські й бажають міцного здоров’я, щастя, радості, благополуччя, довгих років життя під Божою опікою.

**З роси, з води на добру сотню літ
Вам зичим щастя, благ земних по вінця.**

**Здоров’я Вам міцного, мов граніт,
Бажаємо на много-много літ.**

Біль пам'яті

ЗА ЩО ЖИТЕЛІ с. ГНИЛА СТАЛИ ЖЕРТВАМИ ТАЛЕРГОФА

Початок цієї сумної історії сягає майже столітньої давності – 1914 року, коли гриміла Перша світова війна. Тоді російські війська, ведучи бої з австро – угорською армією в Карпатах, на Ужоцькому перевалі зокрема, квартирували у Гнилі (теперішнє Карпатське). Коли бойові дії припинилися і Австро – Угорській імперії (згідно мирного договору) знову відійшли землі аж за Львів, почалося переслідування тих, хто лояльно ставився до російських військ, беручи їх на постій до своїх домівок. Найперше у таку немилість влади монархії Габсбургів потрапили жителі с. Гнила, де у 1914 році квартирував полк російської кінноти.

– Переслідуванням, насамперед, піддалися 26 родин нашого села, – розповідає вчитель історії Карпатської ЗОШ I – II ст. Катерина Місяйло. – Серед них – Федір Юрочко, Степан Гундертайло, Іван Іваничко, Іван Яворський, Михайло Кізюр, Федір Марканич, Тетяна Магдич, Іван Бодак, Іван Гундертайло, Василь Юрочко, Василь Іваничко, Іван Сорока, Степан Дендак, Лука Марканич, настоятель місцевого храму св. Архистратига Михаїла Петро Ян, Андрій Бугриниць, Василь Іречко, Костянтин Іречко, Василь Кізюр, Степан Яворський. Усіх їх, за наказом тодішнього цісаря Австро – Угорщини Франца Йосифа, було оголошено зрадниками батьківщини, звинувативши у москвофільстві та проправославних настроях, і звелено вивезти за межі Галичини. Наказ було зачитано представником влади на подвір'ї нашої церкви, у присутності всіх жителів села, у першу неділю вересня 1914 року.

– Тривожно, на прощання, били нам тоді дзвони церкви, проводжаючи у далеку тернисту дорогу. Останню службу Божу у ній відслужив о. Петро Ян, – розповідав уже після повернення додо-

му, у 1917 році, Степан Гундертайло. – Коли настоятель храму виголошував проповідь, всі плакали, розуміючи правдивість сказаного, що не всі повернуться до рідних домівок. У дорогу нам дозволили взяти лише дещо з одягу та невеликий запас харчів. До залізничної станції мої земляки добиралися пішки, несучи на плечах клунки, а цісарські охоронці їхали на фірах.

Через дві доби у вагонах – товарняках інтернованих галичан (під пильною охороною цісарських вояків) довели до австрійського міста Грац, що у підніжжі Альп. Коли їх вивантажили посеред відкритого поля, вони не розуміли: для чого і чому їх сюди привезли? Відповідь прийшла на другий день, коли територію передгірського плато почали обносити колючим дротом. Виходити за його межі нікому не дозволялося, переключку робили тричі на день: зранку, перед обідньою перервою і перед сном. Оскільки навіть елементарної табірної інфраструктури у першому в Європі політичному концентраційному таборі Талергоф створено не було, перші місяці в'язні, серед яких були і діти, і жінки, і люди похилого віку, перебу-

вали просто в антисанітарних, нелюдських умовах. Спали усі на землі, промоклі до нитки від частих дощів. Тут же, поруч, були примітивні ями – вбиральні. Тому дизентерія, епідемія тифу, холера, масова смертність стали логічним результатом табірної жит-

тя. У перекладі Талергоф означає високе плато, висока тарілка, тарілка в горах. Проіснував цей концентраційний табір від 4 вересня 1914 по 10 травня 1917 року. Одні джерела подають дані, що через нього пройшли 14 тисяч в'язнів, інші – 30 тисяч. 85 % ув'язнених були українці, 76 % – селяни, 7 % – священнослужителі. Суворий режим, сваволя адміністрації табору, голод, нестерпні санітарні умови стали причиною того, що тут щомісяця помирало більше сотні чоловік. Найбільш свідомі в'язні табору – українці Роман Березовський, Лев Кобилянський та Пантелеймон Жаб'як – почали підбурювати в'язнів до протестів, закликали написати спільну скаргу до цісаря. У відповідь комендант табору Шлеєр наказав повісити підбурювачів. Їхні тіла (для застрашення інших) повісили (як розповідав згодом рідним Степан Гундертайло) у центрі табору, де проходили екзекуції, тиждень. Степан Юрійович (лише для своїх, бо до листопада 1918 року на наших землях владарювала Австро – Угорщина) тихенько повідомив, що їм після цього – аби менше думали про політику – удвічі збільшили і так велику норму виготовлення бруквано-

го каміння. А харчування залишалося таким – с्याким: баланда із брукви та невеликі шматочки хліба. Про м'ясо і мови не було.

У 1917 році світова громадськість, довідавшись про нелюдські умови у Талергофському таборі, про велику тут смертність, поставила ультимативну вимогу: закрити табір, у якому, за неточними даними, жертвами хвороб стали більше як 2 тисячі чоловіків, жінок і дітей. Через відсутність правових підстав, за наказом цісаря Карла I, табір закрили.

Із 26 жителів Гнилої, які були ув'язнені у Талергофі, додому повернулися лише 16. "Кожний з моїх односельців, – згадував Степан Гундертайло, – був у такому стані, що ледве ноги волочив. Довго ми відходили від тих виснажень. Окремі так і не набралися сил, померли".

За ініціативою священника Петра Яна, який дивом вижив у концтаборі і повернувся у Гнилу, у селі розпочали збір коштів на спорудження пам'ятника жертвам Талергофа. Польська влада довго упиралася і не дозволяла цього робити. І лише після того, як делегація селян побувала у Львові, такий дозвіл було одержано. Постав пам'ятник у формі розп'яття, з двома ангелами вгорі. А внизу – вмурували велику бочку, яка символізує море крові, пролитої безневинними в'язнями Талергофа. Землю, де спорудили пам'ятник, відпустив на своєму наділі колишній в'язень концтабору Іван Сорока. А напис на ньому гласить: "Жертвам Талергофа пам'ятник той создали жителі с. Гнила. 1929 рік". У 2000 році, за кошти онука Петра Яна-Бориса Сьокала, який проживає у Польщі, пам'ятник відреставрували. На жаль, тут так і не додумалися викарбувати прізвищ усіх колишніх в'язнів Талергофу. Щоб знали про них усі, хто живе сьогодні, хто житиме завтра, у наступні десятиліття і століття. Це – наш синівський обов'язок!

Володимир БАБИЧ.

В обласній раді

Депутати запропонували альтернативу антилюдському бюджету облдержадміністрації

Упродовж усіх 20 років Незалежності і Україна, і Львівщина постійно переживали серйозні труднощі в економіці та соціальній сфері. Бюджет жодного року не можна було назвати досконалим. Але з упевненістю можна стверджувати, що такого бюджету, як бюджет 2012 року, Верховна Рада України ще не ухвалювала, а обласна державна адміністрація на розгляд депутатів ще не подавала.

Передумовою до створення антилюдського проекту бюджету, який подала обласна державна адміністрація, був Державний бюджет України, який інакше як «Бюджет перетворення України на поліцейську державу», або «Бюджет обслуговування бандитських кланів» назвати не можна.

Вперше за багато років влада пішла на зменшення фінансового ресурсу на медицину – на 44 відсотки. Якщо у 2011 році обсяг цих видатків становив 7,55 млрд. грн., то при розгляді проекту бюджету їх зменшили до 7,07 млрд. грн., а при остаточному ухваленні – до 5,2 млрд. грн. Зменшено видатки Пенсійного фонду, звужено пільги та соціальні гарантії окремим категоріям громадян. А всього на освіту, медицину і культуру виділено трохи більше 30 млрд. грн. Для порівняння – така ж сума виділена тільки на погашення відсотків державного боргу. Отже, якщо б держава не гасила відсотки за тими боргами, які створили теперішня і попередня влада, можна було б удвічі збільшити фінансування всієї соціально-культурної сфери!

Натомість повним ходом йде зростання «потрібних» для уряду, Верховної Ради та Президента видатків.

Якщо на фінансову підтримку санаторно-курортних закладів для відпочинку народних депутатів і урядовців торік було передбачено 208,3 млн. грн., то у 2012-му «слуги народу» відпочинуть вже на 354 млн грн. Для порівняння: разом на оздоровлення ветеранів війни, інвалідів і жертв наци-

стських переслідувань буде виділено втричі менше – 107 млн. грн.

А як фінансується соціальна сфера на рівні області? Так витрати на медикаменти в медичних установах на одне «ліжкомісце» становлять 15,3 гривні, на харчування – 9,1 гривні. Порівняємо це з видатками на медичне обслуговування депутатів Верховної Ради України – 786,7 тис. грн. на одного депутата на рік. Ті 354 млн. грн. можна було б спрямувати, наприклад, на сільську медицину. На харчування одного підопічного в будинках-інтернатах уряд передбачає 26,6 грн. на день. Треба запропонувати розробникам Державного бюджету на 2012 рік – Азарову, Тігіпку, Ярошенку відмовитися від зарплати та інших своїх доходів та спробувати прохарчуватися на 26 гривень в день!

Зростають видатки на Генеральну прокуратуру, Міністерство внутрішніх справ, Службу безпеки України - у 2012 році вони отримують 20,2 млрд. грн. Натомість при ухваленні Держбюджету «тушкована» Верховна Рада додатково на 1 млрд. грн. зменшила видатки на оборону, і в цьому році вони становлять 16,4 млрд. грн, що майже на 4 мільярди менше, ніж на внутрішні поліцейські органи. У півто-

ра рази збільшено видатки на судову систему: звичайний суддя у 2012 році буде отримувати 13,2 тис. грн., суддя апеляційного суду – 16 тис. грн. Порівняємо з прожитковим мінімумом, встановленим Законом про Держбюджет – 1017 гривень на місяць.

Більш ніж у півтора рази (2011 рік – 804,3 млн. грн., 2012 рік – 1149,3 млн. грн.) зростає фінансування Державного комітету з питань телебачення і радіомовлення. Таким чином, правляча лжееліта підготувала надійний трамплін для початку передвиборної агітації найефективнішим для неї способом – задурюванням українців через засоби масової інформації. Варто лише нагадати прізвища керівників Національної телекомпанії – Бенкендорф і Арфуш, щоб стало зрозуміло, що триває окупація українського інформаційного простору.

Нагадаємо, що торік (очевидно, що за вказівкою з Банкової), у громади Львівщини відібрали єдиний засіб висвітлення діяльності представницької влади на Львівщині – Львівське комунальне телебачення, незаконно позбавивши його ліцензії. На сьогодні Львівська обласна рада – один з небагатьох в країні органів місцевого самоврядування обласного рівня, який не має свого телебачення та друкованого засобу масової інформації. І замість того, щоб надати підтримку громаді Львівщини у питаннях інформаційної безпеки, Львівська облдержадміністрація своїм проектом обласного бюджету взагалі пропонувала скасувати видатки обласного бюджету на підтримку телебачення та інформаційного простору.

Така антидержавна пол-

ітика на центральному рівні не могла не віддзеркалитися і на обласний та місцевий рівні. Проект обласного бюджету був складений обласною державною адміністрацією на підставі так званих «контрольних показників» Міністерства фінансів України, які зокрема передбачали значне зменшення видатків на органи місцевого самоврядування, зменшення доходів обласного бюджету на реалізацію власних повноважень, зменшували суми трансфертів з державного бюджету.

У своєму проекті бюджету обласна державна адміністрація не передбачила кошти на програми підтримки місцевого самоврядування: Програму обласного конкурсу мікропроектів місцевого розвитку, на ремонт приміщень народних домів, на співфінансування Програми ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Але найбільше депутатів вразив той цинізм обласної державної адміністрації, коли проектом бюджету вона запропонувала у 2,5 рази скоротити апарат обласної ради та вдвічі зменшити видатки на матеріальні допомоги малозабезпеченим громадянам.

Отже, ми маємо приклад спланованого, системного, масштабного знищення народовладдя на Львівщині і загалом в Україні: на першому етапі – кадрове знищення, на другому етапі – інформаційне знищення, на третьому етапі – матеріальне і фінансове знищення місцевого самоврядування.

Депутати Львівської обласної ради від Всеукраїнського об'єднання «Свобода», які постійно перебувають в авангарді боротьби проти наступу на права місцевого самоврядування та активно відстоюють свою послідовну позицію, взяли найактивнішу участь у формуванні обласного бюджету і на засіданні постійної комісії з питань бюджету, соціально-економічного розвитку та комунальної власності фактично запропонували альтернативу тому антилюдському бюджету, що подала нам обласна державна адміністрація. Під час міжфракційних домовленостей бюджетна комісія

(Закінчення на сторінці 6Б)

В обласній раді

Депутати запропонували альтернативу антилюдському бюджету облдержадміністрації

(Закінчення.)

Початок на сторінці 6А)

прийняла рішення врахувати у проект обласного бюджету на 2012 рік частину пропозицій постійних комісій та окремих депутатів обласної ради, на суму понад 32 млн грн.

За пропозиціями депутатів фракції ВО «Свобода», у Львівській обласній раді передбачено додаткові видатки:

- 1 млн. грн. - на успішно реалізований у 2011 році конкурс мікропроектів місцевого розвитку. Завдяки цьому, місцеві громади знову матимуть змогу отримати з обласного бюджету кошти на дофінансування проектів місцевого розвитку;

- 1 млн. грн. - на Програму підтримки народних домів і будинків «Просвіта» на умовах співфінансування;
- 700 тис. грн. - на встановлення пам'ятних знаків на місцях загибелі воїнів УПА та інших борців за Незалежність України;

- 600 тис. грн. - на підтримку комунальних засобів масової інформації в містах і районах області;

- враховуючи, що місцеве самоврядування в Україні, і зокрема на Львівщині, перебуває в умовах інформаційної окупації, виділено додатковий ресурс на Програму розвитку інформаційного простору Львівської області. У бюджеті цього року виділено 7 млн. грн. на підтримку, а фактично на створення нового громадського телебачення на базі комунального підприємства «Львів ТБ» з метою подолання наслідків окупації інформаційного простору Львівщини;

- додатково виділено 500 тис. грн. (загалом 1,5 млн.) на одноразову адресну допомогу реабілітованим за статтею 3 Закону України

«Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні».

За ініціативою депутатів Львівської обласної ради, підтриманою фракцією ВО «Свобода» та іншими фракціями, в бюджеті враховано додаткові кошти:

- на збереження дерев'яних церков Львівщини (протипожежні заходи) – 0,5 млн. грн.;

- на розвиток сільського спорту – 0,5 млн. грн.;

- на придбання сепаратора крові для дитячого гематологічного центру – 1,6 млн. грн.;

- на програму «Питна вода» – 0,5 млн. грн.;

- на програму первинної медико-санітарної допомоги та профілактики захворювань на ранніх стадіях – 2,5 млн. грн.;

- на програму містобудівної документації – 1 млн. грн.;

- на розмежування земель державної та комунальної власності – 1 млн. грн.;

- на програми в галузі сільського господарства – додатково 4,1 млн. грн.;

- на програми енергозбереження в бюджетній сфері – 12,5 млн. грн.;

- програму протидії пияцтву і алкоголізму – 250 тис. грн.

Ухвалюючи обласний бюджет, за пропозицією фракції ВО «Свобода», депутати обласної ради майже одностайно підтримали звернення до Президента України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України, яким вимагають негайного перегляду Державного бюджету на 2012 рік з метою якнайповнішого врахування у ньому інтересів і нагальних потреб Львівської області та збільшення видатків на соціально-економічний розвиток територій.

Крім того, за мою пропо-

зицію запроваджено нові форми контролю за використанням бюджетних коштів. Зокрема фінансування капітальних видатків буде здійснюватися лише після їх затвердження в розрізі установ постійними комісіями Львівської обласної ради та погодження з головою Львівської обласної ради. Усі заходи управління обласної державної адміністрації, які здійснюються за рахунок коштів обласного бюджету, необхідно погоджувати з постійними комісіями обласної ради та головою обласної ради. Управління облдержадміністрації мають оприлюднювати на офіційних веб-сайтах кошториси та акти виконаних за рахунок коштів обласного бюджету робіт та надавати їх копії до постійної комісії Львівської обласної ради з питань контролю за ефективністю виконання державних і обласних програм та рішень ради.

Звичайно, є низка соціально важливих видатків, які поки що залишаються поза первинним проектом обласного бюджету на 2012 рік. Їх депутати обласної ради обов'язково врахують при розподілі вільного залишку коштів обласного бюджету станом на 1 січня 2012 року, який буде розподілятися після затвердження звіту про виконання обласного бюджету за 2011 рік. В рішенні про обласний бюджет ці видатки визначені як першочергові. Це зокрема видатки на Програму «Шкільний автобус», «Спортивний майданчик», «Дитячий майданчик», Програму поводження з твердими побутовими відходами, програми в галузі медицини та сільського господарства.

Ірина СЕХ,
голова фракції
ВО «Свобода» у

Львівській обласній раді.

Вітаємо

Уся велика родина щиро вітає з полуднем віку, жительку с. Лосинець – Ольгу Дмитрівну Ільницьку та її

доньку Любов Лосинську з днем народження і бажають їм міцного здоров'я, світлої радості в житті, довголіття!

Бажаємо життя довгого й добра Господнього, Щастя, радості й тепла,

Хай сонечко ясне Вам світить, не гасне, Щоб у житті все було прекрасно.

Хай цвіте, не в'яне із роками доля,

Хай Вам років сто зозуля накує,

Від землі Вам – сили, від води – здоров'я,

І добро від сонця хай Господь дає.

Профспілкova організація та колектив Турківської школи-інтернату щирозсердечно вітають з ювілеєм вчителя математики Ольгу Іванівну Комарницьку у міцного здоров'я, духовних і фізичних сил, невичерпної життєвої наснаги, тепла і затишку в рідній оселі. Нехай роки залишають тільки світлі спогади, а майбутнє дарує ще багато щасливих літ, сповнених радості, добра і надії. Нехай береже Вас Господь на многії і благодії літа!

Душевна молодість хай Ваша не проходить,

А разом з нею - радість, доброта.

Хай вічним гостем в Вашім домі будуть

І затишок, і мир, і тепло.

Також бажаєм щастя і здоров'я,

І усмішок, бадьорості та сил.

Щоб Ви завжди були найкращі в світі,

Щоб Ви завжди щасливими були!

Анатолій Дейнека: «ЛІС – ЦЕ ДОВГОТРИВАЛА І ПРИБУТКОВА ІНВЕСТИЦІЯ»

Завершується період різдяно-новорічних свят, який важко уявити без традиційної ялинки. Про загрози давньої звички – зустрічати Різдво з ялинкою – лісам Львівщини – ми поцікавилися у депутата Львівської обласної ради, начальника обласного управління лісового та мисливського господарства Анатолія Дейнеки.

- Дедалі більше людей під новий рік ставлять штучні дерева, або ж традиційного українського дідуха. Але традиція прикрасити живу ялинку – ще дуже стійка. Лісові це особливого збитку не завдає. Важливо, щоб не було самовільних зрубів – ялинкового браконьєрства. Цьогоріч ми підготували для святкування понад 17 тисяч ялинок за помірну ціну. А протягом святкової кампанії було реалізовано споживачам 8823 шт. Решта і далі ростуть на плантаціях.

У передноворічний період працівники державної лісової охорони, разом з представниками МВС, здійснили понад 400 рейдів і вилучили 1597 незаконно зрубаних ялин, лише на ринках Львова – 550. За незаконну вирубку ялинок до адміністративної відповідальності притягнуто 125 осіб, їх оштрафовано майже на 34 тисячі гривень.

- Наших читачів турбують вирубки у лісах. Це контрольований процес?

- На цю справу варто поглянути глибше. Ми маємо серйозну проблему, яку з чиєєю легкої руки охрестили «лисами горами». А причина – всихання смерекових лісів. Загалом таких площ на Львівщині – 22 тис. га. Світова лісова наука не придумала іншого способу, як вирубувати всихаючі ліси і на їх місці саджати ялицево-буківі. Між іншим, ця проблема дісталася нам у спадок ще від Австро-Угорської імперії. Тоді природні ялицево-буківі ліси у наших краях вирубували, а саджали смерекові. Наші попередники вважали смереку більш цінним деревом з промислової точки зору, адже вона швидко росте і є хорошим матеріалом. Але не врахували, що погано опирається шкідникам. Тому зараз такі ліси масово всихають.

Схожа ситуація й в інших країнах. Наприклад, у Чеських Судетах таких лісів було понад 25 тис.га. Проблему вирішили, вирубавши їх і насадивши інші породи. У Канаді теж таким шляхом вир-

ішують цю проблему, лише дискутують: вирубувати чи робити штучні пожежі – так дешево.

Зараз ми змушені виправляти помилки минулого. Смеречину, що всихає, необхідно зрубати і посадити ялицево-буківі деревостани, котрі найкраще пристосовані до наших природних умов.

Спільними зусиллями спеціалістів, громадськості, влади, ми суттєво покращили ситуацію у лісовому господарстві. Зараз річний обсяг заготівлі деревини в області становить близько 1 млн кубометрів. Щороку у лісах Львівщини проростає понад 2,5 млн кубометрів деревини. Тобто рубують удвічі менше, ніж вирощують. При цьому вирубуємо переважно сухостій.

До речі, структура лісового господарства Львівщини доволі складна. Державним лісгоспам, що підпорядковані обласному управлінню лісового та мисливського господарства, належить 478 тис.га. - 66,6 % лісів

Львівщини. Підприємству Львівської обласної ради – «Галсільлісу» – 146,1 тис. га. - 20,4 %. Окрім того, є ліси, котрими опікуються різні міністерства: оборони, освіти і науки, молоді та спорту, інфраструктури, культури, та інші державні органи. Кожна з цих структур має свої підрозділи з охорони та нагляду за лісами.

Знову ж, показник незаконних рубок у системі

ліям глобальної економіки і ставленню людини до довкілля. Він у своїх Посланнях зауважує, що всі глобальні природні катастрофи, негаразди у світовій економіці підказують нам, що вже прийшла пора зробити ґрунтовну і далекоглядну перевірку наявної моделі розвитку та замислитись про сенс економіки і її цілі...

Очевидно, що зміни викарбовуватимуть і майбутні моделі економіки нашої держави. Ми повинні зрозуміти, що для деяких регіонів держави (особливо гірських районів Карпат) індустріальний шлях вже не може бути визначальним. Найоптимальніший напрямок - «зелена економіка», що передбачає гармонійне поєднання економічних потреб суспільства з потребою постійного відновлення і збереження довкілля.

- Ви прихильник впровадження «зеленої економіки» у нашому краю. У цій моделі ліс рубатимуть?

- Жартуйте? Звичайно, рубатимуть і садитимуть, але надзвичайно збалансовано. Основою економічної моделі регіону має бути поєднання дбайливого господарювання з плеканням багатств природи, з розвитком багатьох ремесел, пов'язаних із лісом. Тоді будемо мати роботу і дохід на Батьківщині. Не буде причин багатому нашій землякам шукати кращої долі на чужині.

Усе це – реально. Як управлінець-економіст я прагну створити таку систему господарювання, щоб кожен усвідомив комерційну вигоду перш за все від розвитку живого лісу та пов'язаних із ним галузей. Ось, наприклад, у Австрії річний оборот у туризмі, значна частина якого пов'язана з природними об'єктами та лісом, складає більше десятка мільярдів євро, у Швейцарії «зелена економіка» дає понад сто тисяч робочих місць.

Загалом інвестицію у зелену економіку можна порівняти з життям дерева. Та ж ялиця перші 3-5 років є низькою. Потім дерево росте по 1-1,5 м. щороку. Так само кошти, вкладені у зелену економіку, спочатку непомітні, а за 5-10 років дають мільярдні прибутки і сотні тисяч робочих місць. Головне – вчасно усвідомити, що не тільки деревина, а живий ліс є нашим основним засобом заробляння грошей.

Руслан МАЗУР.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДИРЕКТОРУ ПП «ТУР-АВТО» п. В.Ф. Кметуку

Шановний Василь Федорович, я щиро вірю в те, що Ви як директор ПП «ТУР-АВТО» зацікавлені в покращенні якості перевезень пасажирів на маршрутах, які обслуговує Ваше підприємство. Я, як районний депутат та член ВО «Свобода», партії, яка взяла на себе обов'язок захищати та відстоювати права громадян у місцевих радах, вважаю своїм обов'язком допомогти Вам у цій важливій справі. Саме тому я і хочу винести це питання на публічне обговорення.

У своєму депутатському зверненні до Вас я зверну Вашу увагу на ряд систематичних порушень, які вчиняють водії ПП «ТУР-АВТО». На жаль, Ваша відповідь носить характер відписки та не може задовольнити ні мене, ні тих пасажирів, чії права я відстоюю.

Тепер по суті першого питання, в якому я звертав Вашу увагу на факти завищення плати за проїзд по маршруту Лімна – Турка. У відповіді на моє депутатське звернення Ви написали наступне: «У своїй діяльності ПП «ТУР-АВТО» суворо додержується тарифів...». Так от ще раз хочу звернути Вашу увагу на те, що тариф на проїзд по маршруту Лімна – Турка становить на приміських маршрутах 5,80 грн., а на міжміських всього 5 грн., але водії чомусь цього «не знають» та беруть за проїзд цілих шість гривень протягом півроку, відколи діють нові тарифи. Мені відомо про подібні систематичні порушення і на інших маршрутах району. Пасажири, в більшості випадків, навіть не здогадуються про те, що вони переплачують, оскільки не знають тарифів. Тому я хочу попросити Вас встановити інформаційні таблиці з тарифами в маршрутках, а також на автовокзалі в м. Турка. Пригадую, раніше такі таблиці були і пасажир завжди міг взнати, скільки грошей йому потрібно на проїзд з пункту А до пункту Б.

Багато нарікань пасажирів викликає маршрутка Лопу-

шанка – Турка, яка постійно переповнена, причому пасажири набиваються в неї, як сардини в банку. Час від часу уже навіть в Лімні пасажири не можуть сісти в маршрутку, як це сталося, наприклад, зранку 17 січня цього року. А жителям сіл Бережок, Жукотин, Дністрик, Вовче, Присліп та Шумяч нічого іншого не залишається, як провести очима маршрутку та чекати на попутній транспорт. Раніше цей маршрут обслуговував ЛАЗ, і то він був переповнений. Тому зрозуміло, що бус, пасажиромісткістю 20 пасажирів, просто не може вмістити всіх бажаючих, хоч подекуди в нього набивається понад півсотні пасажирів, що – в умовах бездоріжжя та зношеності техніки – становить смертельну загрозу життю людей. Задля вирішення цієї проблеми, я зустрічався з головою Турківської РДА Володимиром Гребенюком. Ми розглянули можливість введення додаткового маршруту Лімна- Турка, з орієнтовним відправленням з Лімни о 08.30, а з Турки – о 14.00-14.30. Таким чином можна було б зранку повністю розвантажити цей напрямок, а після обіду зменшити тригодинне «вікно», протягом яко-

го відсутні рейси в цьому напрямку.

Другою проблемою, з якою стикаються пасажири, є недотримання водіями права окремих категорій осіб на пільговий проїзд. І хоч Ви запевняєте, що такої проблеми не існує, бо в Вас немає офіційно зареєстрованих заяв, проте хочу сказати, що напевно більшість читачів нашого часопису були свідками такої сцени, коли водій на підвищених тонах «пояснює» бабці-пенсіонерці, що бус є приватним, що він сам купляє паливо та ремонтує його, а відтак за проїзд треба платити або виходити і йти пішки. При цьому він ані слова не каже про те, що районна рада кожного року закладає круглу суму в бюджет на пільговий проїзд в автомобільному транспорті окремим категоріям громадян. У 2012 на ці потреби з бюджету виділено 210000 гривень, тому громадяни, які мають відповідні посвідчення (а це і пенсіонери, і діти війни, і інваліди, і чорнобильці та афганці, репресовані та політ'язні, та ще інші групи осіб, визначені Законом) мають право на пільговий проїзд протягом усього тижня, а не в якісь там «пенсійні» дні! Депутати районної ради з фракції ВО «Свобода» відстежують ситуацію з порушення прав громадян. Ми реєструємо всі звернення, з якими вони до

нас приходять у приймальню районної організації ВО «Свобода» (а після даної публікації, я впевнений, їх ще побільшає), та будемо по кожному факту порушень направляти запити у відповідні служби.

Також я звертав Вашу увагу на те, що пасажирам часто доводиться їхати під супровід російсько-бандитського шансону чи попси, які полюбляють слухати водії, порушуючи цим рішення обласної ради. Ви відповіли, що Вам невідомо про факт існування такого рішення та просили надати його копію. Я готовий це зробити, хоча переконаний, що Ви, як керівник підприємства, першочергово зобов'язані бути обізнаним з даним рішенням. Мова йде про рішення № 325, від 20 грудня 2011 року, «Про затвердження Концепції розвитку пасажирських перевезень автомобільним транспортом загального користування у Львівській області на 2011 – 2015 роки». Там, у пункті 3.6, у параграфі 5, прописано наступне: «Забезпечити під час перевезень відсутність будь-якого музичного супроводу як такого, що загрожує безпеці руху і створює психологічний дискомфорт для пасажирів. Передбачити покарання за порушення цієї умови». Переконаний, що спільними зусиллями, нам вдасться забезпечити комфорт та безпеку при перевезенні пасажирів.

З повагою

Іван СЮСЬКО,

депутат районної ради від ВО «Свобода», голова постійної депутатської комісії з питань розвитку села та земельних ресурсів.

P.S. Шановні жителі району, якщо у Вас після прочитаного листа виникли якісь запитання чи побажання відносно діяльності ПП «ТУР-АВТО», прошу звертатися до приймальні районної організації ВО «СВОБОДА», за адресою: м. Турка, пл. Майдан Шевченка, 1, або за телефонами : 0958642699 (Мирослава Калинич), 0972343305 (Іван Сюсько).

Нові видання

КНИГА – ДАНИНА ПАМ'ЯТІ БАТЬКОВІ

Синівські почуття у турківчанина, доктора медичних наук, професора кафедри загальної хірургії Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького Ігоря Герича до світлої пам'яті свого батька, колишнього завідуючого хірургічним відділенням Турківської районної лікарні, Дионізія Івановича – безмірні. Це випливає зі змісту його книги «Герич Дионізію Іванович: Сто випадків з практики районного хірурга», яка вийшла у видавництві «Галицька видавнича спілка (Львів, 2011-247) і присвячена 80-річчю з дня народження батька.

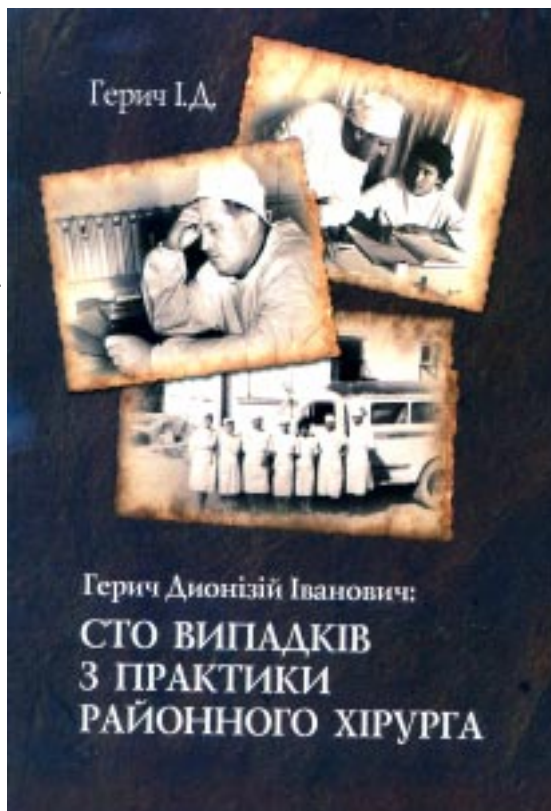
Читаючи книгу, відчуваєш гаражу любов до батьків за те, що прищепили йому як людські якості, так і фахові здібності, за те, що набутий багатий досвід батька в хірургії через книгу стане в пригоді всім рятівникам людського здоров'я! Практичні набутки Дионізія Івановича накопичував впродовж майже 40 літ. Як хірург вищої кваліфікаційної категорії, він постійно вдосконалював якість хірургічного обслуговування населення Турківщини, впровадив низку власних оригінальних методик лікування пацієнтів. Вперше у Львівській області застосував загальне знеболювання в поліклінічній практиці. Завдяки цьому Турківська районна поліклініка була флагманом передового досвіду з амбулаторної хірургії.

Син подружжя – дипломованого столяра Івана Герича і домогосподині Олени Білинської-Герич – Дионізія Івановича прооперував понад 8 тисяч пацієнтів, підготував 50 оперуючих хірургів.

Досвідчений рятівник людського здоров'я удостоївся багатьох урядових нагород.

У книзі вміщені хвилюючі спогади тих, хто проходив практичну школу у Маєстро

хірургії Д.І.Герича. Нині вони – хірурги вищої категорії з

науковими ступенями. Це Андрій Мельников, Євген Комарницький, Станіслав Рачкевич. Теплим словом згадують свого наставника завідуючий хірургічним відділенням Городоцької лікарні Юрій Великий та його колега – Любомир Дурбак. Високо цінили лікарську працю Дионізія Івановича академік біологічної академії Олег Куц, головний хірург

України Олександр Шалімов.

Приємно, що лікарська династія бойківчан Геричів продовжується. Дружина Ігоря Дионізіювича – Олена – акушер-гінеколог, діти подружжя – Гнат і Соломія – студенти Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького.

Слід відмітити, що книга Ігоря Дионізіювича є почвальною і виховною. Від першої і до останньої її сторінки слова «Батько» і «Мама» автор пише з великої букви – настільки глибокою є синівська любов. Це похвально, це – благородно, це – шляхетно. А ще привертає увагу влучне й доречне висловлення автора:

–Ця книжка народжена двома найсильнішими почуттями – любов'ю і болем. Моєю, синівською – до Тата і його фізичним болем (йдеться про період його важкої хвороби – Й.В.). А ще на першій сторінці, над світлиною Дионізія Івановича, напис:

–Від Тата: «Дорогим Вірі, Соломіїці, Гнатику, колегам – районним хірургам присвячую».

Книга сина написана про Тата і від імені Тата, добре проілюстрована.

Йосип СОЗАНСЬКИЙ,
член Національної спілки журналістів України.

Вітаємо

Кохану дружину, люблячу матусю, турботливу бабуся, людину, яка за покликанням душі та по своїй професії завжди спішить на допомогу людям, жительку с. Явора – Іванну Іванівну **Микуляк** – з 55-річчям вітають: чоловік Іван, донька Леся, син Роман з дружиною Іванною, донька Галина з чоловіком Володимиром; внуки: Олег, Валерій, Іван, Максим та Володька, а також свати з Явори, Волосянки та Ісаїв.

Журавлиним ключем відлітають літа – Юлейі уже на порозі.

Але серцем своїм Ви завжди молода, Хоча юність вернути не в змозі.

Хай калиновий куц щедро квітне в дворі.

Солов'ї хай щебечуть грайливо,

І щоб сонце сіяло ще довго вгорі,

І жилося щоб мирно й щасливо.

Церковний комітет та парафіяни храму св. Архистратига Михаїла УПЦКП с. Завадівка щиросердечно вітають з днем Ангела, який він відзначив 20 січня, настоятеля храму о. Івана Лепкого та бажають йому:

**Хай радість наповнює кожну годину,
Від горя боронить молитва свята,
Хай легкою буде життєва дорога**

**На многії та благії літа.
Здоров'я міцного без ліку,
Пошани й добра – від людей,
Щасливого й довгого віку**

Бажаємо Вам у цей день.

Коментар фахівця

ЛЕГАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ПРАЦІ НАЙМАНИХ ПРАЦІВНИКІВ - ОСНОВА ЇХ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Сьогодні, коли на ринку праці відчутний дефіцит вільних робочих місць, коли існує дисбаланс між попитом і пропозицією робочої сили, незайняті громадяни в багатьох випадках погоджуються на будь-яке місце праці, з будь-якими умовами роботи. Саме через це суттєвою проблемою, яка зараз існує в Україні є – нелегальне використання роботодавцями праці найманих працівників.

Робота без документального оформлення трудових відносин з роботодавцем – одна з характерних, на жаль, негативних, прикмет нашого часу. Небажання сплачувати податки із заробітної плати працівника та передбачені чинним законодавством страхові внески веде до нелегальної зайнятості, видачі зарплати «в конверті». Такі порушення, на жаль, викривають під час кожної перевірки контролюючі органи.

Законодавство України визначає, що роботодавці зобов'язані укладати трудові договори з найманими працівниками (ст.24 Кодексу Законів України «Про працю») та сплачувати страхові внески за найманих працівників. Невиконання цього положення, а також порушення ст.ст. 2, 74, 253, 254, 255 КЗпП України, призво-

дить до того, що громадян позбавляють законного права на весь, передбачений законодавством, обсяг соціального захисту, оскільки період нелегальної зайнятості не зараховують до страхового стажу, який надає особі право на відповідний вид соціального захисту, в тому числі на випадок безробіття.

Отже, слід чітко розуміти, що така трудова діяльність – це, по-перше, повна соціальна незахищеність найманого працівника (відсутність трудового стажу, відпустки, пенсійного забезпечення, неможливість скористатися лікарняним у випадку захворювання); по-друге, відповідальність перед законом роботодавця, в діях якого є ознаки грубого порушення законодавства про працю, передбаченого ч. 1 ст.172 Кримінального Кодексу України.

З практики роботи центру

зайнятості могу підтвердити непоодинокі випадки, коли громадяни, у віці 40 і більше років, реєструються як шукаючі роботи, маючи при цьому декілька місяців трудового стажу. Ясно, що чоловік чи жінка десь працювали, за щось жили, але трудового стажу не мають. Варто наголосити, що з 1 жовтня 2011 року вступила в дію пенсійна реформа. Тепер, щоб одержувати хоч би мінімальну пенсію, потрібно мати не 5, як раніше, а 15 років страхового стажу. Збільшено страховий стаж для отримання пенсії на загальних підставах: для жінок – з 20 до 30 років, а для чоловіків – з 25 до 35 років. Так що наймані працівники повинні, в першу чергу, самі вимагати від роботодавця офіційного оформлення прийому на роботу.

Суб'єкти підприємницької діяльності – фізичні особи, які використовують найманих працівників, зобов'язані у тижневий строк, з моменту фактичного допущення працівника до роботи, реєструвати трудові договори у державній службі зайня-

тості, відповідно до Наказу Міністерства праці та соціальної політики України №260 від-08.06.2001 року.

Протягом 2011 року ситуація з реєстрацією таких договорів була дещо кращою, ніж у 2010 році. За цей період зареєстровано 404 договори – проти 270 у 2010 році. Цьому сприяла широка роз'яснювальна робота, активна участь робочої групи райдержадміністрації з питань легалізації виплати заробітної плати та зайнятості населення. Треба особливо відзначити роботу в цьому напрямку прокуратури району, працівники якої провели значну кількість перевірок суб'єктів підприємницької діяльності з питань дотримання законодавства про працю при прийомі громадян на роботу.

З нового року в Україні набрали чинності деякі статті Податкового кодексу для підприємців, які працюють на спрощеній системі оподаткування. Перехід на таку систему здійснюється до 25 січня 2012 року. Спостерігається деякий спад щодо реєстрації угод з найманими працівниками. Хоча звернути увагу на необхідність чіткого дотримання чинного законодавства при укладенні трудових договорів фізичними особами з найманими працівниками і своєчасної їх реєстрації в центрі зайнятості.

Богдан ГОЛИЧ,
директор Турківського РЦЗ.

Заходи

ЗУСТРІЧ-СПОМИН У РІДНІЙ ШКОЛІ

Днями в Яблунівській ЗОШ І-ІІ ст відбулася хвилююча зустріч випускників, які 40 років тому закінчили школу. Тоді їх було 26. Сьогодні хтось із них уже відійшов у вічність, багатьом природа сріблом покрила скроні.

Розлетівшись по всьому світу, тодішні випускники, а сьогодні фахівці різних галузей, не забули рідної школи, яка дала їм путівку в життя. Вона завжди була і є для них, наче намолена ікона – святою. Не забули випускники, що зібралися через 40 років, своїх наставників-вчителів, й запросили їх на зустріч. Це: Оксана Романівна Лях-Федько, Романна Володимирівна Комарницька-Стацишин, Броніслава Іванівна Полянська-Лазор, на жаль, не змогла прибути на зустріч, за станом здоров'я, тодішній директор школи – Софія Петрівна Яріш-Столяр.

Вітали гостей, що зібралися в рідній школі, учні концертною програмою, в якій були колядки конкурси, пісні та вірші. Було гамірно та весело, як і колись – 40 років тому.

На згадку про зустріч, та в знак великої поваги та вдячності, випускники далекого, 1972 року, подарували школі багатофункціональну магнітолу.

Клементина ЛАЗОР,
директор Яблунівської ЗОШ І-ІІст.

На постійну роботу потрібні в Інтернет-клуб: касир, оператор.
Тел.: 0962729804,
0991936500.

Верхньовисоцька сільська рада повідомляє, що в с. В. Висоцьке відводиться земельна ділянка, площею 0,25га, для будівництва індивідуального житлового будинку.

Продається магазин, загальна площа 63м кв., в м. Турка, по вул. Міцкевича, 7/1а.

Нежитлові приміщення (гаражі), загальна площа 360м кв. по вул. Міцкевича, 7.

Тел.: 0976602950,
0984514435.

Зібralися земляки**НА СВЯТІ МЕЛАНКИ**

Напередодні відзначення празника св. Василя Велико-го, 13 січня, представники Турківщини Петро Косачевич – голова Товариства «Бойківщина XXI століття», мер Турки – Юрій Касюхнич, разом із представниками сусідніх районів – Самбірського і Старосамбірського, побували на новорічно-різдвяному дійстві – святі Меланки – в м. Київ, де зібralися члени Львівського земляцтва. На святкуванні був присутній голова Львівської обласної адміністрації Михайло Костюк, який, виступивши із вітальним словом, наголосив, що в цьому році на Львівщині є два важливі заходи – проведення чемпіонату Євро-2012 з футболу і V, ювілейних, Всесвітніх бойківських фестин. Свято Меланки відкривав Богдан Бенюк, Народний артист України. Перед гостями й учасниками різдвяного дійства виступили гурт «Львівське ретро», Заслужений артист України, відомий скрипаль Олег Кульчицький, багато інших відомих артистів і художніх колективів України. Бойківський край, де проведення Меланки не є традицією, все ж представив фольклорний колектив із с. Головецьке Старосамбірського району, який мав у своєму репертуарі «Меланку».

Ольга ТАРАСЕНКО.

ІНФОРМАЦІЯ

про отримання дозволу на викиди шкідливих речовин в атмосферне повітря АГРС-Турка Бібського ЛВУМГ для ознайомлення з нею громадськості

Автоматичні газорозподільчі станції (АГРС) Бібського ЛВУМГ УМГ «Львівтрансгаз» призначені для підготовки природного газу для конкретних умов споживачів.

Основними виробничими завданнями АГРС є отримання газу з магістрального газопроводу, очищення газу від механічних домішок, підігрів, зниження тиску на заданому рівні, одоризація газу, проведення обліку відпущеного газу, розподіл його замовником.

Діяльність АГРС Турка супроводжується викидом забруднюючих речовин з наступним потенційним викидом:

Назва забруднюючої речовини	Т/рік
Метан	2,5163
Азоту діоксид	0,4325
Вуглецю оксид	0,555

Результати розрахунків розсіювання шкідливих речовин в приземному шарі повітря на межі СЗЗ показують, що перевищень рівнів гранично допустимих концентрацій не виявлено. Викиди підприємства не вносять суттєвий вклад в забруднення атмосферного повітря. Обладнання на підприємстві експлуатується згідно з вимогами технологічного регламенту для даної галузі промисловості.

Викиди підприємства відповідають нормативам гранично допустимих викидів забруднюючих речовин із стаціонарних джерел, з вимогами технологічного регламенту для даної галузі промисловості.

Викиди підприємства відповідають нормативам гранично допустимих викидів забруднюючих речовин із стаціонарних джерел, затверджених наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 27.06.06. № 309.

Зауваження та пропозиції надсилати протягом 30 календарних днів у Турківську райдержадміністрацію за адресою: 82500, м. Турка, вул. Січових Стрільців, 62.

Гроші на будь-що! ДП Фінанс-Інвест

сума	щомісячний платіж	термін
25 000 грн.	163,89 грн.	180 міс.
50 000 грн.	327,78 грн.	180 міс.
100 000 грн.	655,56 грн.	180 міс.

За детальною інформацією звертайтесь:
 Адреса: м. Львів, вул. Любінська, 6, 1 пов., оф. 1
 р-н Приміського вокзалу, біля ТЦ «Скряня»
 Тел.: (096) 959-44-37, (093) 548-37-10
 Не є банківською установою. Всі розрахунки проводяться в банківській формі, за умов підписання договору адміністрації

Продається житловий будинок (газифікований), 0,5га землі, криниця. Ціна – 30000 у.о. Можливий торг. Тел.: 0962747372, 0974469049.

СПІВЧУВАЄМО

Педагогічний колектив Турківського НВК сумує з приводу смерті колишнього вчителя Стефанії Климентівни Козловської і висловлює щире співчуття рідним та близьким померлої.

Колектив Турківської РДА та райком профспілки працівників держустанов висловлюють щире співчуття колишньому працівнику архівного відділу Любі Василівні Кузьменко з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

Педагогічний колектив і обслуговуючий персонал Турківської ЗОШ І-ІІ ст. висловлюють щире співчуття працівнику школи Богдану Володимировичу **Мамчуку** і колишньому бібліотекарю школи Марії Михайлівні **Мамчук** з приводу тяжкої втрати – смерті матері і свекрухи.

Колектив Турківської метеостанції висловлює щире співчуття начальнику станції Михайлу Тарасовичу **Козловському** та техніку-метеорологу Ірині Михайлівні **Козловській** з приводу тяжкої втрати – смерті матері та бабусі – Стефанії Климентівни.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ висловлюють щире співчуття економісту лікарні Орисі Володимирівні **Бриндак** з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

Бухгалтерія Турківської КЦРЛ висловлює щире співчуття економісту Турківської КЦРЛ Орисі Володимирівні **Бриндак** з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

Колектив працівників Турківської санепідемстанції висловлює щире співчуття Ніні Іванівні **Сисан** з приводу великого горя – смерті батька – Івана Івановича Романовича.

Випускники Турківської СШ 1960-1970 років навчання глибоко сумують з приводу смерті своєї першої вчительки - Стефи Климентівни Козловської та висловлюють співчуття рідним та близьким померлої.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134
 видано 28 березня 1994 року.
 Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2588** Індекс **68486**Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ****АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:**

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:**редактора – 3-12-45,****бухгалтерії – 3-21-27.****видавничого відділу – 3-25-22.**

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор.

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано в комп'ютерному центрі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальний за випуск –
Володимир Бабич.